

“ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍ଵାରା ବିଦ୍ୟ ଚକ୍ରର ପ୍ରାପ୍ତି”

ଆଜି ବାପଦାଦା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସେନାପତି ରୂପରେ ଆତ୍ମିକ ସେନାବାହିନୀକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ସେନା ବାହିନୀ ଭିତରେ କେଉଁମାନେ ମହାବୀର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ କେଉଁ ଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି — ତାହା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଶାରୀରିକ ବା ସ୍ଵଳ୍ପ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରଧାରୀମାନେ ଦିନକୁ ଦିନ ଅତି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଏବଂ ତୀବ୍ର ଗତିଶୀଳ ତଥା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସାଧନ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ସେନା ମଧ୍ୟ ଅତି ସୁକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ହେଲେଣି ? ଯେପରି ବିନାଶକାରୀ ଆତ୍ମମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି କେତେ ମାଇଲ ଦୂରରେ ବିନାଶକାରୀ ରଖିବା ବା କିରଣ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶ କରାଇବା ପାଇଁ ସାଧନ ତିଆରି କରିସାରିଲେଣି । ସେଠାକୁ ଯିବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଦୂରରେ ବସି ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଭେଦ କରିପାରିବେ । ସେହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ସେନା ଅରଥାତ୍ ସ୍ଥାପନାକାରୀ ସେନା । ସେମାନେ ବିନାଶକାରୀ, ତୁମେମାନେ ସ୍ଥାପନାକାରୀ । ସେମାନେ ବିନାଶର ଯୋଜନା ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ନୂତନ ରଚନାର ବା ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଯୋଜନା ଚିନ୍ତା କରୁଛ । ତେବେ ସ୍ଥାପନାକାରୀ ସେନା ଏହିଭଳି ତୀବ୍ର ଗତିଶୀଳ ଆତ୍ମିକ ସାଧନ ଅରଥାତ୍ ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରିଲେଣି ? ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଯେଉଁଠି ଚାହିଁବ ସେଠାରେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିର କିରଣ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାକୁ ଅନୁଭବ କରାଇପାରିବ ? ତୁମର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶକ୍ତି ଏତେ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ? ଇଞ୍ଚାନ ଅରଥାତ୍ ଶକ୍ତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ନା । ଇଞ୍ଚାନର ଶକ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଏହିଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ହୋଇଗଲେଣି ? ମହାବୀର ଅଟ ନା ବୀର ଅଟ ? ବିଦ୍ୟର ଚକ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କରିସାରିଲେଣି ? ଶାରୀରିକ ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଚକ୍ରର ପୁରସ୍କାର ବା ଉପାଧି ମିଳିଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଫଳତାର ପୁରସ୍କାର ରୂପରେ ବିଦ୍ୟ ଚକ୍ର ମିଳିଲାଣି ? ଆମର ବିଦ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ନିଶ୍ଚୟ ରୂପ ମହାବୀର ଆତ୍ମମାନେ ହିଁ ବିଦ୍ୟ ଚକ୍ରର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ଦେଖୁଥିଲେ କାହାକୁ ବିଦ୍ୟ ଚକ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି! ତୁମେମାନେ ତ ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବିଦ୍ୟ ଚକ୍ରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତେବେ ସମସ୍ତେ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ହୋଇଯାଇଛ ନା! ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ରର ସମ୍ପର୍କକୁ ସ୍ଵଳ୍ପ ରୂପରେ ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀ ଚିତ୍ର ବା ମୁରୁତ୍ତି ଗୁଡ଼ିକରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଦେବୀମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ନା । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ତେବେ ଏହି ସବୁ ଆତ୍ମିକ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅରଥାତ୍ ଆତ୍ମିକ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵଳ୍ପ ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ରୂପରେ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏକା ସମୟରେ ଏକାଭଳି ଇଞ୍ଚାନ ରୂପକ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ଅଲଗା ଅଲଗା ଇଞ୍ଚାନ ତ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି, ତଥାପି ମଧ୍ୟ କମ୍ ବେଶି କାହିଁକି ହେଉଛନ୍ତି ? ବାପଦାଦା କେବେ କାହାକୁ ଅଲଗା ପାଠପଢ଼ାଉଛନ୍ତି କି ? ଏକାଠି ହିଁ ପାଠପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ନା । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଗୁରୁପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ତାହା ତ ନୁହେଁ ।

ଏଠାରେ ୬ ମାସର ଇଶ୍ଵରୀୟ ବିଦ୍ୟାରଥୀ ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ ବା ୫୦ ବର୍ଷର ହୋଇଥା’ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କ୍ଲାସରେ ହିଁ ବସୁଛନ୍ତି । ଅଲଗା ଅଲଗା ବସୁଛନ୍ତି କି ? ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ସମୟରେ, ଗୋଟିଏ ପାଠପଢ଼ା ସମୟତ୍କୁ ଏକାଠି ହିଁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ବି ପଛରେ ଆସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପାଠପଢ଼ା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଇସାରିଛନ୍ତି । ତା’କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିଚାଲିଛ । ପ୍ରତିଦିନ ପୁରୁଣା ମୁରଲୀର ଯେଉଁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି ସେହି ମୁରଲୀକୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ୁଛ ଏବଂ ପୁରୁଣାମାନେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କର କୋର୍ସ ଅଲଗା ଏବଂ ନୂଆମାନଙ୍କର ଅଲଗା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କୋର୍ସ ନା । ୪୦ ବର୍ଷ ବାଲାତ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ମୁରଲୀ ଏବଂ ୬ ମାସ ବାଲାତ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ମୁରଲୀ ତ ନୁହେଁ ନା । ଗୋଟିଏ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ନା! ପାଠପଢ଼ା ତ ଗୋଟିଏ, ଶିକ୍ଷକ ବି ଜଣେ ତେବେ ବିଦ୍ୟାରଥୀତ୍କ ଭିତରେ କ୍ରମାନୁସାରେ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ? ନା, ସମସ୍ତେ ନମ୍ବର ୧ରୁ ୧୦ ଅଟ ? ଏଥିରେ କମ୍ ବେଶି କାହିଁକି ହେଉଛି ? କାହିଁକି ନା ଯଦି ସମସ୍ତେ ଏକା ପାଠ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପାଠପଢ଼ାର ବା ଇଞ୍ଚାନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଶସ୍ତ୍ର ବା ଶକ୍ତି ରୂପରେ ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ଇଞ୍ଚାନର କଥାକୁ ଇଞ୍ଚାନର ପଏଣ୍ଟ ରୂପରେ ଧାରଣ କରିବା — ଏଥିରେ ଅନ୍ତର ହୋଇଯାଉଛି । କେହି ତ ଇଞ୍ଚାନକୁ ଶୁଣି କେବଳ ପଏଣ୍ଟ ରୂପରେ ରୂପରେ ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଧାରଣ କରିଥିବା ପଏଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବରଣଣନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଭାଷଣ କରିବାରେ, କୋର୍ସ କରାଇବାରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବରଣଣନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବହୁତ ରୂପମାନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଭାଷଣ କରିବା ବା କୋର୍ସ କରାଇବାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । କେହି କେହି ପିଲା ତ ବାପଦାଦାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାଷଣ କରୁଛନ୍ତି, ଇଞ୍ଚାନର ପଏଣ୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ବରଣଣନା କରିପାରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଅନ୍ତର ହେଲା — ଇଞ୍ଚାନକୁ ଇଞ୍ଚାନର ପଏଣ୍ଟ, ହିସାବରେ ଧାରଣ କରିବା ଏବଂ ଇଞ୍ଚାନର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ଧାରଣ କରିବାରେ ଅନ୍ତର ରହିଯାଉଛି । ଯେପରି ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଡ୍ରାମାର

ପଏଣ୍ଟକୁ ଦେଖିବା ଏହା — ମାୟା ଉପରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପରାପତ୍ତ କରିବାର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ର । ଯେଉଁମାନେ ଡ୍ରାମାର ଢ଼ଞ୍ଚାନର ଶକ୍ତିକୁ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି ସେମାନେ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ କେବେ ବି ହଲଚଲରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ନିଜେ ସରବଦା ଏକାଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଚଳ-ଅଚଳ ରହିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଚଳ-ଅଚଳ କରିବା — ଏହାର ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ହେଲା ଡ୍ରାମାର ଢ଼ଞ୍ଚାନ ବା ଡ୍ରାମାର ପଏଣ୍ଟ । ଏହାକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ଧାରଣ କରିଥିବା ଆତ୍ମା କେବେ ମାୟାଠାରୁ ହାରିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ପଏଣ୍ଟ ରୂପରେ ଧାରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ କ'ଣ କରନ୍ତି ? ଡ୍ରାମାର ପଏଣ୍ଟକୁ ବର୍ଣ୍ଣଣନା ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ହଲଚଲରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥା'ନ୍ତି । କେବେ କେବେ ଆଖିରୁ ଲୁହ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି । କହନ୍ତି କିଏ ଜାଣେ କ'ଣ ହୋଇଗଲା, କିଏ ଜାଣେ କ'ଣ ହେବ ! ଏବଂ ଡ୍ରାମାର ପଏଣ୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ହଁ, ବିଦ୍ୟା ତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ବିଦ୍ୟା ରତ୍ନ ତ ଅଟେ । ଏପଟେ ଡ୍ରାମାର ଢ଼ଞ୍ଚାନ ମଧ୍ୟ ମନେ ଅଛି ସେପଟେ କୁହନ୍ତି କିଏ ଜାଣେ କ'ଣ ହେଲା । ତେବେ ଏହାକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ଶକ୍ତି ରୂପରେ ବା ଶସ୍ତ୍ର ରୂପରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ନା କେବଳ ଢ଼ଞ୍ଚାନର ପଏଣ୍ଟ ରୂପରେ ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି ? ସେହିପରି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ କହିବେ — ମୁଁ ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟେ, ସର୍ବଶକ୍ତିବାନଙ୍କର ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଘଟଣାଟି ବହୁତ ବଡ଼ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିସ୍ଥିତି ବଡ଼ ଜଟିଳ । ଏଭଳି ହେବ ବୋଲି କେବେ ଭାବିନଥିଲି । ତେବେ କେଉଁଠି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଆତ୍ମା ଏବଂ କେଉଁଠି ଏହିଭଳି କଥା ? ଭଲ ଲାଗୁଛି ? ଏହାକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ଆତ୍ମାର ପାଠ, ପରମଆତ୍ମାଙ୍କର ପାଠ, ଡ୍ରାମାର ପାଠ, ୮୪ ଜନମର ପାଠ ଏହିଭଳି କେତେ ପାଠ ପଢ଼ାଯାଉଛି ? ଏହିସବୁ ପାଠ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକ୍ଷାକୁ ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶସ୍ତ୍ର ରୂପରେ ଧାରଣ କରିବା ଅର୍ଥ ବିଦ୍ୟା ହେବା । କେବଳ ପଏଣ୍ଟ ରୂପରେ ଧାରଣ କରିବା ଡ଼଼ା଼ରା କେତେବେଳେ ପଏଣ୍ଟ କାମ କରୁଛି କେତେବେଳେ ନାହିଁ । ପୁଣି ବି ପଏଣ୍ଟ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିଥିବା ଆତ୍ମା ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବା କାରଣରୁ ଏବଂ ଡ୍ରାମାର ପଏଣ୍ଟକୁ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଣ୍ଣଣନା କରୁଥିବା କାରଣରୁ ମାୟାଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତି ବା ମାୟାର ରାଜକୀୟ ରୂପ ସାମନାକୁ ଆସିଯାଏ ତେବେ ସଦା ବିଦ୍ୟା ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ସେହି ପଏଣ୍ଟକୁ ବର୍ଣ୍ଣଣନା କରିଚାଲିଥିବ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ନଥିବା କାରଣରୁ ସରବଦା ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏବେ ବୁଝିଲ ପରୀକ୍ଷାରେ କରମଅନୁସାରେ କାହିଁକି ରହୁଛନ୍ତି ? ଏବେ ଚେକ୍ କର ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଢ଼ଞ୍ଚାନର ପଏଣ୍ଟକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ବା ଅସ୍ତ୍ର ରୂପରେ ଧାରଣ କରିଛ ? କେବଳ ଢ଼ଞ୍ଚାନବାନ ଅଟ ନା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ଅଟ ? କେବଳ ଢ଼ଞ୍ଚାନବାନ ନୁହେଁ ତ ? ସରବଦା ଲାଇଟ୍ ଏବଂ ମାଇଟ୍ ସ୍ୱରୂପ ଅର୍ଥାତ୍ ଢ଼଼େତି ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ଶକ୍ତି ସ୍ୱରୂପରେ ରହିବା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତି । ସେହି ଅନୁସାରେ ଧାରଣ କରିଛ ? ଯଦି ଯଥା ସମୟରେ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ବିଦ୍ୟା କରିପାରୁ ନାହିଁ ତେବେ ଢ଼ଞ୍ଚାନକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ଧାରଣ କରିନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ଯୋଦ୍ଧା ଯଥା ସମୟରେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ତେବେ ତାକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ମହାବୀର କୁହାଯିବ ? ତୁମକୁ ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନର ଶକ୍ତି କାହିଁକି ମିଳିଛି ? ମାୟାଜିତ୍ ହେବା ପାଇଁ ମିଳିଛି ନା ! ନା ସମୟ ବିତିଗଲା ପରେ ମନେ ପକାଇବ ଏହିଭଳି ତ କରିବା କଥା... ଏହିଭଳି କରିବା ପାଇଁ ତ ଭାବିଥିଲି... ତେଣୁ ଏବେ ଚେକ୍ କର, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାର କୋରସ କେତେ ଦୂର କରିଛ ! କୋରସ କରାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ନା ! ଏଭଳି କିଏ ଅଛି ଯିଏକି ଅନ୍ୟକୁ କୋରସ କରାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ କରାଇପାରିବ ଏବଂ ବଡ଼ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ଏବଂ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ କୋରସ କରାଉଛ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ବହୁତ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ଏବଂ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଭାବରେ ଲଗନର ସହିତ କୋରସ କରୁଛ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡ଼଼ା଼ରା ମଧ୍ୟ କରାଉଛ । ବହୁତ ଭଲ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁ ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଲଗାଉଛ ସେଥିପାଇଁ ତ ଏତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ! ଏସବୁ ତ ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ଏଥିରେ ତ ପାସ୍ କରିଗଲା, ପିଲାଦିନ ଏବେ ଶେଷ ହେଲା ନା, ଏବେ ଯୁବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ ନା ବାନ୍ଧବସ୍ଥା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ ? କେତେ ବାଟ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଛ ? ଏହି ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଅଧିକାଂଶ ନୂଆମାନେ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ବିଦେଶ ସେବାର ଏତେ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ତୁମମାନଙ୍କର ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଏବେ ତ ଯୁବାଅବସ୍ଥା ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଗଲାଣି । ତେଣୁ ଏବେ ନିଜ ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାର କୋରସ କରାଅ । ଏମିତି ବି ଯୁବକ/ଯୁବତୀଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ଶକ୍ତି ଥାଏ । ଯୁବାଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅବସ୍ଥା ଅଟେ, ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରିପାରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଆଜିକାଲିର ସରକାର ମଧ୍ୟ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଛି କାହିଁକି ନା ଯୁବା ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଲୋକିକ ହିସାବରେ ବୃଦ୍ଧିର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ଉଭୟ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ତୁମଭଳି ଯୁବକମାନେ ତ ଉତ୍ସାରୁଦା କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ, ତୁମେ ତ ନିର୍ମାଣର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । ସେମାନେ ତ ତୁରନ୍ତ ଉତ୍ତେଜିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ତୁମେମାନେ ଶାନ୍ତସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା ଅଟ । ବିଗିତି ଯାଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସଜାଡ଼ୁଛ, ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ଦୃଷ୍ଟ ଦୂର କରୁଛ । ସେମାନେ ହେଲେ ଦୃଷ୍ଟ ଦେଲାବାଲା, ତୁମେମାନେ ହେଲ ଦୃଷ୍ଟ ଦୂର କରିଲାବାଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୃଷ୍ଟହରତ୍ତା ସୁଖକରତ୍ତା । ଯେପରି ବାବା ସେହିପରି ପିଲାମାନେ । ତେଣୁ ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ନିଜ ପ୍ରତି ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ପ୍ରତି ସୁଖଦାୟୀ ହେଉ କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ଦୃଷ୍ଟର ଦୁନିଆରୁ ବାହାରି ଆସିଛ । ଏବେ ଆଉ ଦୃଷ୍ଟର ଦୁନିଆରେ ନାହିଁ । ସଂଗମଯୁଗରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗରେ ବସିଛ । ସେମାନେ ହେଲେ କଳିଯୁଗୀ ଯୁବକ । ତୁମେମାନେ ସଂଗମଯୁଗୀ ଯୁବକ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଢ଼ଞ୍ଚାନକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ଧାରଣ କର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଅ । ଯେତିକି ତୁମେ ନିଜେ ନିଜ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ଭରିବାର କୋରସ କରିଥିବ ସେତିକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇପାରିବ ନଚେତ୍ କେବଳ ଢ଼ଞ୍ଚାନ ଶୁଣାଇବାର କୋରସ କରାଇବ, ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର କୋରସକୁ ପୁନର୍ବାର ଅଭ୍ୟାସ କର । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପଏଣ୍ଟରେ କ'ଣ କ'ଣ ଶକ୍ତି ରହିଛି, କେତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି,

କେଉଁ ସମୟରେ କେଉଁ ଶକ୍ତିକୁ କେଉଁ ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ ଏହି ଚିନ୍ତନେ ନିଜେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବ । ତେବେ ଚେକ୍ କର — ଆତ୍ମନିରୀକ୍ଷା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତର ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ବାସ୍ତବିକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗାଇଛି ? ଏହିଭଳି ନିଜେ ନିଜର ଚେନି କରାଇପାରିବ କାହିଁକି ନା ଉତ୍ତମ ଆତ୍ମା ତ ଅଟେ ନା । ଯଦି ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ ପଏଣ୍ଟ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ କୁହାଯିବ ତେବେ କେତେ ପଏଣ୍ଟ ଶୁଣାଇପାରିବ ! ବହୁତ ଶୁଣାଇପାରିବ ନା ! ଭାଷଣ କରିବାରେ ତ ପାରଙ୍ଗମ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ପଏଣ୍ଟକୁ ଦେଖ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟରେ ତା'କୁ କେତେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରୁଛି ? ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଏମିତି ତ ସବୁ ସମୟରେ ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଚାଲୁଛି କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେମିତି କିଛି କଥା ଆସିଯାଉଛି ବା କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯାଉଛି ତେବେ ଟିକିଏ ତଳ ଉପର ହୋଇଯାଉଛି ତାହାହେଲେ ଅସ୍ତରଶସ୍ତ୍ର କ'ଣ ପାଇଁ ଥାଏ ? ଯେତେବେଳେ ଶତ୍ରୁ ଆସେ ତା'କୁ ମୁକାବିଲା କରିବା ପାଇଁ ଥାଏ ନା । କହିବ ଶତ୍ରୁ ଆସିଗଲା ତେଣୁ ମୁଁ ହାରିଗଲି । ମାୟା ଆସିଗଲା ତେଣୁ ହଲତଳ ହୋଇଗଲା । କିନ୍ତୁ ମାୟା ରୂପୀ ଶତ୍ରୁ ପାଇଁ ତ ଅସ୍ତ୍ର ରଖିଛ ନା । ନଚେତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କ'ଣ ପାଇଁ ଧାରଣ କରିଛ ? ଯଥା ସମୟରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଛ ନା ? ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ? ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ବହୁତ ଭଲ ବାରତତାଳାପ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସବୁ ସମାଚାର ମିଳୁଛି । ବାପଦାଦା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ଉପଦେଶ-ଉପଦେଶକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି କାରଣ ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଠପଢ଼ା ପ୍ରଗତି ଆଦର ରହିଛି, ବାବାଙ୍କ ପ୍ରଗତି ସନ୍ଦେହ ରହିଛି, ସେବା ସହିତ ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି କିନ୍ତୁ କେବେକେବେ ଯେତେବେଳେ ଅତି କୋମଳ ବା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ହାତରୁ ଅସ୍ତ୍ର ଖସି ପଡ଼ୁଛି, ସେହି ସମୟରେ ଏମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠାଇ ଏମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖାଇବା ଦରକାର । ଯଦିଓ ବହୁତ କମ୍ ସମୟ ପାଇଁ ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତି ହୋଇଯାଉଛି, ଅଧିକ ସମୟ ନୁହେଁ । ପୁଣି ବି ଲଗାତାର ଭାବରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ନିରବିଘ୍ନ ରହିବା ଏବଂ ବିଘ୍ନ-ନିରବିଘ୍ନ ଭିତରେ ଚାଲିବା — ଏଥିରେ ଅନ୍ତର ତ ରହିଛି ନା ! ଯେପରି ସୂତାରେ ଯେତେ ଗଣ୍ଡି ପଡ଼ିଯାଏ ସୂତା ସେତିକି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ । ଯୋଡ଼ି ତ ହୋଇଯାଏ ପୁଣି ବି ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଦିନିଷ ଏବଂ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିକିଆ ଥିବା ଦିନିଷ ଭିତରେ ଫରକ ତ ରହିବ ନା ! ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଦିନିଷ ଭଲ ଲାଗିବ ? ତେବେ ବିଘ୍ନ ଆସିବା ଏବଂ ନିରବିଘ୍ନ ହେବା ପୁଣି ବିଘ୍ନ ଆସିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଛିଡ଼ିବା, ଯୋଡ଼ି ହେବା, ତେଣୁ ଯୋଡ଼ାଯୋଡ଼ି ତ ହେଲା ନା ସେଥିପାଇଁ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ ।

କେହି କେହି ବହୁତ ଭଲ ଚୀର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମବାନ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପରିବାରର ନିଜରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଡ଼ାଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ସର୍ବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ମେହନତ କରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିବ । କେବେ କେବେ ବହୁତ ହାଲୁକା ମଧ୍ୟ ରହିବେ, ହରଷତମ୍ଭୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସିରେ ମଧ୍ୟ ନାଟିବେ କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ସବୁବେଳେ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏମାନେ ମହାରଥୀ ଲିଷ୍ଟରେ ଥିବେ କିନ୍ତୁ ଏହିଭଳି ସଂସ୍କାର ଥିବା ଆତ୍ମା ନିର୍ଗତ ଦୁର୍ବଳ ରହିବେ । ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? କାରଣ ହେଲା ଯୋଡ଼ି ହେବା ଏବଂ ଛିଡ଼ିବାର ସଂସ୍କାର ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରେ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେଇଥାଏ । ବାହାରେ କିଛି ଜଣାପଡ଼ୁନଥିବ, ବହୁତ ଭଲରେ ଚାଲୁଥିବେ କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ଦୁର୍ବଳ ଥିବେ ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସଂସ୍କାର ଧାରଣ କର ନାହିଁ । ଏମିତି ଭାବିବ ନାହିଁ ଯେ ମାୟା ଆସିଗଲା । ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ତ କରୁଛି, କିନ୍ତୁ କେତେବେଳେ ଛାଡ଼ିବା କେତେବେଳେ ଯୋଡ଼ି ହେବା ଏହାକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ସର୍ବଦା ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିବା, ସର୍ବଦା ନିରବିଘ୍ନ ରହିବା, ସର୍ବଦା ହରଷିତ ରହିବା ସହିତ ବାବାଙ୍କର ଛତରଛାୟା ତଳେ ରହିବାର ଜୀବନ ଏବଂ କେବେ ଯୋଡ଼ି ହେବା ଓ କେବେ ଛିଡ଼ିବାର ଜୀବନ ଭିତରେ ଅନ୍ତର ରହିଛି ନା ! ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି କାହାର କାହାର ଜନ୍ମପତ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମଜାତକ ବିଲକୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ରହିଛି କିନ୍ତୁ କାହାର କାହାର ମଝିରେ ମଝିରେ ଦାଗ ରହିଛି । ଯଦିଓ ଦାଗକୁ ସମାପ୍ତ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ପୁଣି ବି ଦାଗର ଛିନ୍ନ ତ ଦେଖାଯାଉଛି ନା । ତେଣୁ ଦାଗ ବିଲକୁଲ୍ ନ ଲାଗୁ । ସଫା କାଗଜ ଏବଂ ଦାଗ ଲିଭା ହୋଇଥିବା କାଗଜ... ଏହା ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଭଲ କ'ଣ ଲାଗିବ ? ତେବେ ନିଜର ସ୍ଥିତି ରୂପକ କାଗଜକୁ ସଫା ରଖିବାର ଆଧାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ । ଏକଥା ଶୁଣି ଡରିଯାଅ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ତ ବଡ଼ କଷ୍ଟକର କଥା । ନା, ବହୁତ ସହଜ କଥା କାହିଁକି ନା ଏବେ ଅନ୍ତମ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି । ଏହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ବରଦାନ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ଯିଏ ଯେତିକି ସମୟ ପଛରେ ଆସୁଛି ତାକୁ ସମୟ ଅନୁସାରେ ବିଶେଷ ଲିଫ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅବସ୍ଥାକୁ ରୂପର ପାର୍ଟ ତ ବରଦାନୀ ପାର୍ଟ ହିଁ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମୟର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ମିଳୁଛି, ଅବସ୍ଥାକୁ ପାର୍ଟର ଏବଂ ଅବସ୍ଥାକୁ ସହାୟତାର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ମିଳୁଛି । ତା' ସହିତ ଚୀର ଗତିରେ ଯିବାର ସମୟ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାହାର ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ପ୍ରଥମେ ତ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ବିଧିକୁ ଉଦ୍ଭାବନ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁକିଛି ତୁମ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଲହୁଣୀ ଖାଇବା ସମୟରେ ହିଁ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଏହି ବରଦାନ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସିଲେ ସେମାନେ ଲହୁଣୀ ବାହାର କଲେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ଲହୁଣୀ ଖାଇବା ସମୟରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲ । ତେଣୁ ବରଦାନୀ ଅଟେ ନା । କେବଳ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବାକି ଆଉ କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । ସବୁ ପ୍ରକାରର ସହଯୋଗ ତୁମ ସାଥୀରେ ଅଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ମହାରଥୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଯେତିକି ପାଳନା ମିଳୁଛି ସେତିକି ପାଳନା ପ୍ରଥମରୁ ଆସିଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମିଳିନଥିଲା । ତୁମ ଜଣ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନେ କେତେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ବା ସମୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ପାଳନା ମିଳୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ପାଳିତ ହେଉଛ । ତେବେ ପାଳନାର ପ୍ରତିଦାନ ମଧ୍ୟ ଦେବ ନା । ଏହା କିଛି ବଡ଼ କଥା ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, କେବଳ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା

ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅ । ବୁଝିଲା! ଆରକ୍ଷା!

ସରବଦା ମହାବୀର ହୋଇ ବିନୟର ଛାତ୍ର ଧାରଣ କରିଥିବା, ସରବଦା ଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତିକୁ ଯଥା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା, ସରବଦା ଅଟଳ-ଅଟଳ-ଅଖଣ୍ଡ ସ୍ଥିତିକୁ ଧାରଣ କରିଥିବା, ସରବଦା ନିଜକୁ ମାଷ୍ଟର ସରବଶକ୍ତିବାନ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା, ମାୟାଜିତ୍ ବିଜୟୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ବାଦପ୍ସାର ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ଦାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଅନନ୍ୟ ରତନମାନେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ନିଜେ ତ ପଦମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଛନ୍ତି ତା' ସହିତ ଅନନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପଦମର ରୋଜଗାର ଜମା ହେଉଛି । ଅନନ୍ୟ ରତନମାନେ ସଦାସରବଦା ପ୍ରତି ପାଦରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ନିଶ୍ଚିତ ବଢି ଚାଲିଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଟୋମେଟିକ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାଭାବିକ ଚାଲିତ ଏବଂ ଅନାଦି ଚାରି ମିଳିଯାଇଛି । ନିମିତ୍ତ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଟୋମେଟିକ୍ ଚାରି ଲଗାଇବା । ଅନନ୍ୟ ରତନମାନଙ୍କୁ ଅନାଦି ଚାରି ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢିବାର ହିଁ ଅଛି କାରଣ ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ସେବା ଭରି ରହିଛି । ସରବଦା ଜଣେ ହିଁ ଅନେକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନଙ୍କୁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିନଥାଏ କାରଣ ନିମିତ୍ତ ଆତମାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଉତ୍ସାହର ଲହଡି ଖେଳିଯାଏ । ଯେପରି ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ରତ୍ନ ଲାଗିଯାଏ ନା । ସେହିପରି ଅଟୋମେଟିକ୍ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ଲହଡି ଅନନ୍ୟମାନଙ୍କର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହକୁ ବଢାଇ ଦେଇଥାଏ । ଏମିତି ବି ଯଦି କେହି ବହୁତ ଭଲ ନୃତ୍ୟ କରୁଥାଏ ତେବେ ଦେଖଣୀହାରୀଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାଦ ଉଠିଯାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଲହଡି ଖେଳିଯାଏ ତେଣୁ ନାଚୁନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହାତ ଗୋତ ହଲାଇଥାଆନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା!

ମଧୁବନର ସବୁ କାରବାର ଠିକ୍ ଚାଲିଛି ? ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧୁବନ ସୁସଜ୍ଜିତ ରହିଛି । ବାପଦାଦା ତ ନିମିତ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଅଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ କେତେ ସୁଦକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି । କାରଣ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନେ ସଦାସରବଦା ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ରଖିଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ବିଶେଷ ଚିନ୍ତା କରିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ପୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ସରବଦା ଖୁସିର ଖବର ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଏଭଳି ସନ୍ତାନ କେଉଁଠି ନଥିବେ ଯିଏକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଆଗୁଆ ହୋଇଥିବେ । କାହାର ବି ଏହିଭଳି ସନ୍ତାନ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ନଥିବେ । କେହି ଯଦି ଭଲ ପାଠ ପଢୁଥିବେ ଆଉ କେହି ଲଢେଇ ଝଗଡା ମଧ୍ୟ କରୁଥିବେ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ବିଶେଷ ମଣି ଅଟ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ବିଶେଷତା ଭରି ରହିଛି ।

ବରଦାନ:- ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୃଷ୍ଟି ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସରବପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଥିବା ଦୁଃଖହରତା-ସୁଖକରତା ହୁଅ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଭାବନ ହୋଇଥିବା ଓଷଧର ଶକ୍ତି ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ ଦୁଃଖ-କଷ୍ଟକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିରେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଶକ୍ତି ଭରି ରହିଛି, ଯେଉଁ କାରଣରୁ ପବିତ୍ରତାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୃଷ୍ଟି ବା ବୃତ୍ତି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଇଦେଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଜଡିତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ହେ ଦୟାଳୁ ଦୟା କର କହି ସରବଦା ଦୟା ବା ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଚୈତନ୍ୟ ରୂପରେ ଏହିଭଳି ମାଷ୍ଟର ଦୁଃଖହରତା-ସୁଖକରତା ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୟା କରିଛ ସେଥିପାଇଁ ତ ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପୁନା ପାଉଛ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମୟର ସମୀପତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ବୃତ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରିବା ହିଁ ସର୍ତ୍ତା ତପସ୍ୟା ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ମି. ଠାରୁ ୭.୩୦ ମି. ପର୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତର୍ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ନିଜକୁ ଅବତରିତ ହୋଇଥିବା ଅବତାର ଆତ୍ମା ସମ୍ପୃତିରେ ଶରୀରରେ ପରବେଶ କରିବା ଓ ଶରୀରଠାରୁ ଅଲଗା ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବେ ଏବଂ ନିଜର ବୀଜ ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିର ଆସନରେ ବସି ପରମାତ୍ମା ଶକ୍ତିକୁ ବାସୁମଣ୍ଡଳରେ ବିଚ୍ଛୁରୀତ କରିବାର ସେବା କରିବେ ।